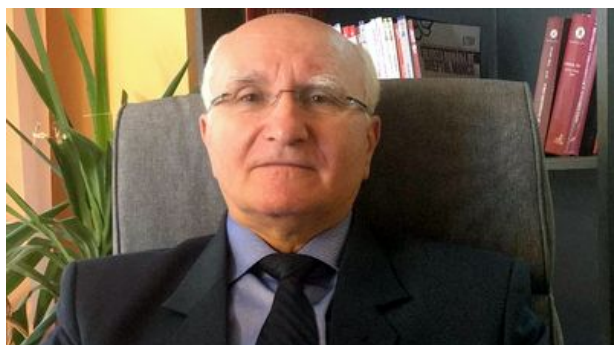

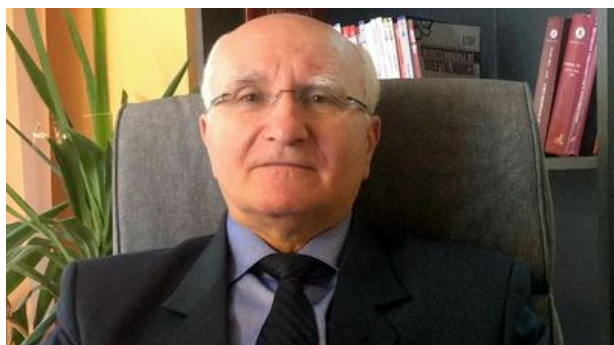
JUSTITIA, MAGISTRATII SI LOGICA DE-A-NDOASELEA – Un studiu de logica al judecatorului dr. Ion Popa, de la Curtea de Apel Bucuresti, care demonstreaza partizanatul politic al Sectiei de procurori a CSM: „Suntem martorii unor derapaje majore de la ceea ce semnifica dezbaterile parlamentare, dreptul Parlamentului de a legifera, separatia puterilor in Stat, dreptul de a protesta... obligatia de rezerva a magistratilor in spatiul public”

Scris de L.J.

Dezvaluiri - Evenimente

Amplasarea Justitiei va prezenta un studiu de logica elementara elaborat de unul dintre seniorii justitiei romane - **Judecatorul dr. Ion Popa, de la Curtea de Apel Bucuresti** (foto), cunoscut pentru cartile si materialele sale publicatice, absoand foarte critica la adresa magistratilor si a institutiilor reprezentative ale acestora. **Judecatorul Ion Popa** s-a remarcat in mod decedat in anul 2011, cand a scris la Editura "Universul Juridic" o carte a carei titlu vorbeste de la sine: "Consiliul Superior al Magistraturii din Romania - De la succesul institutional la esec functional", in care a argumentat cu date si fapte concrete cum s-a degradat imaginea publica a Consiliului printr-o serie de actiuni reproabile ale unor membri ai sai. Publicam in continuare un ultim studiu al judecatorului Ion Popa, despre actiunile politizate ale procurorilor din actuala Sectie de procurori a CSM.

Amplasarea Justitiei va prezenta un studiu de logica elementara elaborat de unul dintre seniorii justitiei romane - **Judecatorul dr. Ion Popa, de la Curtea de Apel Bucuresti** (foto), cunoscut pentru cartile si materialele sale publicatice, absoand foarte critica la adresa magistratilor si a institutiilor reprezentative ale acestora. **Judecatorul Ion Popa** s-a remarcat in mod decedat in anul 2011, cand a scris la Editura "Universul Juridic" o carte a carei titlu vorbeste de la sine: "Consiliul Superior al Magistraturii din Romania - De la succesul institutional la esec functional", in care a argumentat cu date si fapte concrete cum s-a degradat imaginea publica a Consiliului printr-o serie de actiuni reproabile ale unor membri ai sai. Publicam in continuare un ultim studiu al judecatorului Ion Popa, despre actiunile politizate ale procurorilor din actuala Sectie de procurori a CSM.

Justitia, magistratii si logica de-a-ndoaselea

Desi la prima vedere s-ar putea banui ca prezentele randuri se vor referi la lipsa de logica si a unor elementare rationamente juridice din considerentele unor hotarari judecatoresti, nu despre acest fapt, real si actual din pacate, vom discuta aici, ci despre o alta latura a ceea **ce inseamna justitie si magistrati romani, latura la fel de prezenta si de nefericita precum cea de mai sus, in peisajul romanesc al ultimilor 15-20 de ani.**

Am fost martori in acest an 2018 ai adoptarii unor decizii de catre Curtea Constitutionala a Romaniei in materia organizarii judiciare si a statutului judecatorilor si procurorilor, decizii pe care unii le-au calificat ca fiind istorice, altii ca fiind clarificatoare, iar altii dimpotriva, ca fiind neclare, ori expresie a abuzului institutional. Nivelul si zona de exprimare au cunoscut si ele o mare diversitate, de la zona juridica, politica, media pana la exprimarea in strada, de la nivelul elevat sau decent al unor opinii avizate si argumentate pana la nivelul vulgar al unor atitudini ignorant-agresive de tip tribal. **Am fost si suntem martorii unor derapaje majore de la ceea ce semnifica dezbaterile parlamentare, dreptul Parlamentului de a legifera, separatia puterilor in Stat, dreptul de a protesta, dreptul la libera exprimare, obligatia de rezerva a magistratilor in spatiul public,** obligatia neconditionata de respectare a hotararilor judecatoresti si a deciziilor Curtii Constitutionale, preeminenta legii nu a protocoalelor, buna credinta in exercitarea functiei publice, inclusiv sau mai ales a celor de demnitate, etc. Am mai scris, s-a mai scris mult si oricum degeaba asupra acestor aspecte si de aceea nu le vom relua.

Ne vom limita in cuprinsul prezentelor considerente asupra unui aspect particular al acestei atmosfere generale de ipocizie ostil-agresiva generata de oameni/institutii care in spatiul public clameaza valori unanim acceptate –

democratie, libertate, justitie, lege - dar in fapt actioneaza intr-o maniera selectiva greu de explicat si impotriva unei logici uzual acceptate. Este vorba de pozitionarea publica in timp a magistratilor, individual, asociativ si/sau institutional, in raport de decizii constitutionale si de demersuri legislative parlamentare/guvernamentale de modificare a legilor organizarii judiciare si a statutului judecatorilor si procurorilor, pe care o vom analiza sub doua aspecte.

1. Sub un prim aspect, **am constatat incepand cu anii 1996-1997, o nelogica pozitionare publica a unora dintre cei enumerati fata de modificarile legislative promovate cu privire la statutul magistratului roman, dar cu precadere al procurorilor.** Se presupune logic ca o categorie profesionala, indiferent care ar fi aceea, organizata sau nu in sindicate sau alte forme de asociere profesionala, reactioneaza negativ ori pozitiv in fata intentiei legiuitorului de a-i modifica statutul profesional, organizarea, etc., in functie de continutul modificarilor preconizate si de consecintele pozitive/negative ale acestora. Nu a fost asa. Faptele, pe care le vom prezenta succint in continuare au scos in evidenta, cel putin la nivel de perceptie publica, **tendinta celor care au reprezentat, sau doar au pretins ca reprezinta magistratii romani, de a actiona/reactiona dupa modelul confederatiilor sindicale,** in functie nu de continutul si consecintele modificarilor, ci in raport de familia/orientarea politica a decidentilor legiuitori, in conditiile cunoscute ale existentei interdictiei legale pentru magistrati de a se implica public, sub orice forma, in viata politica a cetatii.

Vom incerca sa argumentam afirmatia.

Constitutia Romaniei adoptata in anul 1991 prevedea ca deciziile privind cariera magistratilor sunt de competenta exclusiva a Consiliului Superior al Magistraturii, aspect reluat in detaliu si in legea nr. 92/1992 de organizare judecatoreasca si calificat unanim de catre judecatori si procurori ca fiind pozitiv, constituind prima expresie a unei independente decizionale fata de politic in domeniul gestionarii carierei magistratilor. In anul 1997 inasa, odata cu schimbarea acelei puteri politice care promovase Constitutia si Legea nr. 92/1992, noua putere politica a modificat acest din urma act normativ in sensul ca in continuare Consiliul avea competenta de a decide, dar *numai* la propunerea/recomandarea omului politic ministrul justitiei, mutand astfel intreaga pondere a deciziei de la Consiliu catre ministrul justitiei, pentru ca, firesc, membrii Consiliului nu aveau ce sa decida *daca* nu le propunea ministrul si nu puteau decide *decat* ceea ce le propunea ministrul. Surprinzator, nimeni din breasla magistratilor nu a comentat nimic, desi prin actul normativ modificator se goleau practic de continut garantiile constitutionale privind independenta magistratilor, precum si logica infiintarii unei institutii neutre si profesionale, Consiliul Superior al Magistraturii, revenindu-se in fapt la dependenta decizionala in materia carierei magistratilor fata de omul politic ministrul justitiei.

Tacerea si lipsa de reactie au durat pana in anul 2001, cand s-a schimbat din nou puterea politica la Bucuresti, noii decidenti politici preluand fara modificari actul normativ al organizarii judecatoresti asa cum fusese acesta modificat in anul 1997. Instant, judecatorii, procurorii si asociatiile profesionale ale acestora au realizat dintr-odata ca sunt subordonati politic potrivit legii care fusese modificata in urma cu patru ani, protestand fata de *noua* putere politica recent instalata si care nu avea nicio legatura cu modificarile ce ii subordonau pe magistrati, promovate de *vechea* putere politica. Luand totusi act de proteste si recunoscand justetea acestora, noii decidenti au adoptat in anul 2004 un pachet de legi ale justitiei, privind statutul magistratilor, organizarea judiciara si Consiliul Superior al Magistraturii, prin care, din nou, competenta de a decide asupra carierei judecatorilor si procurorilor apartinea integral Consiliului. Noile modificari au fost unanim primite pozitiv de catre toti cei implicati sau vizati si au constituit temeiul in baza caruia Comisia Europeana a acceptat finalizarea negocierilor de aderare a Romaniei la Uniune pe capitolul 24 privind justitia.

In anul 2005 s-a schimbat din nou puterea politica la Bucuresti prin revenirea la guvernare a familiei politice a anilor 1997, iar printre primele acte normative care au fost modificate de noua putere au fost si cele privind justitia. Potrivit acestor „noi” modificari, in realitate o cosmetizare a prevederilor din anul 1997, Consiliul Superior al Magistraturii a fost lasat din nou fara obiect de activitate, de data aceasta doar in materia numirii sefilor de parchete, competenta in materie fiind atribuita omului politic ministrul justitiei, care formula propunerile, inaintate apoi spre decizie omului politic presedintele Romaniei, cu un aviz *doar consultativ* al sectiei de procurori. si de data aceasta, ca si in anul 1997, a fost din nou liniste in randul magistratilor, in pofida faptului ca noile reglementari subordonau *total* numirea sefilor de parchete factorului politic.

Timpul a trecut si iar s-a schimbat guvernarea prin revenirea acelei familii politice a anului 2004, care adoptase pachetul de legi conform caruia Consiliul avea plenitudine de competenta asupra carierei magistratilor. si din nou s-a pus problema schimbarii legilor justitiei, de data aceasta in sens invers celei din anul 2005, respectiv readucerea deciziei in competenta Consiliului. Astfel, **in anul 2017, dupa alte cateva tentative anterioare nereusite, noua putere politica a lansat in dezbatere publica un proiect de modificare a legilor justitiei, proiect ce prevedea printre altele ca sefii de parchete sa nu mai fie numiti de presedintele Romaniei, ci chiar de sectia Consiliului, la propunerea ministrului justitiei. De necrezut si impotriva oricarei logici, sectia**

de procurori a Consiliului s-a opus categoric unei astfel de eventualitati, dorind intr-o logica proprie greu de deslusit, ca aceste numiri sa nu le decida ei insisi, membri ai unei entitati profesionale independente, ci omul politic presedintele Romaniei.

Concluzia de parcurs a acestei scurte incursiuni pare a fi una foarte simpla si destul de neplacuta, reiesind, in opinia noastra nu doar o tendinta, ci chiar o practica uzuala, potrivit careia reactiile venite dinspre oamenii din sistemul roman de justitie fata de modificari legislative ce le vizau statutul de independenta, au fost generate nu de continutul respectivelor modificari si consecintele acestora, ci, din pacate, de **orientarea/familia politica a decidentilor ce promovau ori sustineau modificarile**. Nu doar faptele ca atare, ce nu pot fi contestate, sustin aceasta concluzie, ci si un rationament logic elementar de care nu putem face abstractie. In primul rand este greu de explicat din perspectiva logica de ce, atunci cand se atenteaza grav la independenta ta profesionala nu reactionezi neselectiv impotriva oricui are aceasta intentie, iar in al doilea rand de ce ramai intotdeauna intr-o complice pasivitate aprobatoare fata de decidenti cu o **anumita** culoare politica, dar, te manifesti intotdeauna virulent negativ fata de decidentii politici cu o **anumita alta** culoare, chiar si atunci cand acestia, culmea protestului, incearca sa iti redea plenitudinea decizionala care sa-ti garanteze independenta anulata de ceilalti.

2. Sub un al doilea aspect, de fapt in continuarea primului, aratam ca **in anul 2017 a fost lansat un proiect de lege care sa confere sectiei de procurori a C.S.M. competenta decizionala in materia numirii sefilor de parchete, competenta pe care au refuzat-o in favoarea presedintelui Romaniei**. Printr-o decizie din anul 2018, Curtea Constitutionala a statuat ca presedintele Romaniei nu are drept de decizie in materia numirii/revocarii sefilor de parchete, recunoscand implicit competenta deplina in domeniu a ministrului justitiei si lasandu-i in acest fel fara obiect de sustinere pe procurorii din sectia C.S.M., care nu vedeau alta procedura de numire/revocare decat pe aceea ce urma a fi finalizata de presedinte. In noul context, membrii procurorii ai Consiliului s-au repositionat si au formulat la randul lor alte doua contrapropuneri prin care fie hotararea de numire sa le apartina, ipoteza pe care o refuzasera cu un an in urma, fie ca avizul prevazut de lege sa nu mai aiba caracter consultativ, ci sa fie unul conform, adica obligatoriu, ceea ce presupunea tot un rol decizional.

Pentru un observator neavizat sau neinteresat in mod deosebit de acest domeniu, propunerile par a fi unele rezonabile si pe marginea carora se poate discuta cu argumente pro si contra. **La o analiza mai atenta insa a pozitiiilor publice exprimate in timp de aceeasi sectie de procurori, sub cupola, intotdeauna, a unor clamate principii de independenta fata de omul politic, vom avea in vedere nu doar pozitia oscilanta a acestei entitati, ci si resortul acesteia.**

Aminteam mai sus despre ciudata preferinta a sectiei de procurori de cedare a unor competente legale ale sale, in speta numirea procurorilor sefi la nivel central, catre presedintele Romaniei, om politic, optiune exprimata public neechivoc in august 2017, atunci cand ministrul justitiei a propus procurorilor din C.S.M. ca ei insisi sa numeasca sefii parchetelor, propunere declinata de procurori in favoarea presedintelui. Privita in sine, chiar si aceasta pozitie publica ar fi putut avea propria sa explicatie logica, in sensul ca, probabil procurorii manifesta o mare incredere in obiectivitatea factorului politic si accepta ca acest factor politic, in speta presedintele, sa numeasca sefii centrali de parchete. Explicatia nu poate fi insa primita pentru ca peste un an, atunci cand Curtea Constitutionala l-a scos din circuitul numirii procurorilor sefi pe presedinte, aceiasi procurori au descoperit brusc pericolul ca sefii de parchete sa fie numiti de oameni politici, in speta ministrul justitiei, solicitand prin propunerile formulate in acelasi an 2018, ca ei insisi sa aiba rolul decisiv in procedura de numire, rol pe care, reamintim, il refuzasera in urma cu un an.

Fie ca ne place sau nu, expunerea de fata impune cateva comentarii referitoare la obiectivitatea si capacitatea celor ce reprezinta conjunctural procurorii in cadrul Consiliului de a actiona independent, privite prin prisma unor explicatii logice ale actelor si faptelor acestor reprezentanti.

Astfel, ar fi logic ca actiunile acestui for sa se bazeze pe reguli si principii valabile general si nu selectiv in functie de destinatar. Daca optiunea ta, ca for reprezentativ este sa ai incredere in factorul politic si sa cedezi/accepti/propui ca anumite competente ale tale referitoare la statutul magistratilor sa fie exercitate de omul politic, constituie o chestiune de optiune strategica ce poate fi discutata, acceptata ori combatuta si oricum constituie o forma de participare in angrenajul mai amplu al cooperarii loiale intre puterile Statului si asupra caruia nu credem ca pot fi formulate obiectiuni, indiferent de natura optiunii alese. Problema care insa iese in evidenta din cele de mai sus si care nu poate fi explicata logic decat printr-o atitudine ipocrita, priveste coborarea motivatiei actului decizional de la nivel principial la nivelul persoanei in favoarea careia se decide, fie ca vizeaza chiar respectiva persoana, fie apartenenta acesteia la o anumita formatiune politica ori majoritate parlamentara, fie natura functiei detinute de omul politic. O alta explicatie nu poate fi primita tot din considerente de logica, pentru ca si presedintele si ministrul justitiei sunt tot oameni politici sau exponenti ai acestei lumi si au aceleasi principii de existenta, gandire si actiune si tocmai de aceea nu pot fi desprinsi din categoria comuna din care fac parte si tratati selectiv pe baza criteriilor de mai sus, ori a unor trairi subiective de simpatie ori antipatie. Iata de ce consideram ca singura explicatie validata de o logica elementara consta inevitabil in existenta unor resorturi ascunse, diferite sau

chiar opuse celor public clamate, in luarea unor decizii ce par nelogice si care lasa loc speculatiilor de afinitate, colaborare nepublica ori partizanat fata de **anumiti exponenti politici**, mereu aceiasi, coroborat eventual cu o ascunsa ostilitate fata de **alti exponenti politici**, mereu aceiasi, speculatii care, credem noi cu convingere, trebuie preintampinate si nicidecum tolerate si incurajate.

In concluzia finala a acestor randuri tinem sa precizam ca prin afirmatiile lansate nu am urmarit/incercat sa aducem acuze cuiva, persoane ori institutii, ci doar sa atragem atentia colegilor nostri ca exista riscul ca prin prisma unei analize logice la indemana oricui ar fi interesat de subiect, actiunile lor sa fie receptate mai putin sau deloc din perspectiva argumentelor/principiilor oficial si public clamate si mai mult sau exclusiv din perspectiva unor considerente ascunse, ipocrite si a unei logici de-a-ndoaselea. Este util si benefic tuturor, repetam, ca astfel de suspiciuni rezonabile sa nu mai apara.”

** Acest material a fost publicat si pe Portal Universul Juridic*